

#P

Pääkirjoitus

Anna Mauranen

Risto Nieminen

Päätoimittajilta

AASF jatkaa monitieteisellä linjalla jo kolmatta vuotta. Kirjoittajat ovat nopeasti omaksuneet ajatuksen kertoa omasta työstään monialaiselle, oppineelle yleisölle, ja mielestämme he ovat onnistuneet tehtävässä erinomaisesti. Käsikirjoitusten arvioijat ovat myös tukeneet tätä näkökulmaa, ja yhteistyön ansiosta tekstit avautuvat tieteeseen perehtyneelle lukijakunnalle alasta riippumatta.

Myös alusta asti omaksumamme kolmikielinen linja jatkuu edelleen, ja mukana on artikkeleita suomeksi, ruotsiksi ja englanniksi. Avoimille julkaisuille ominainen kansainvälinen näkyvyys on mukana englanninkielisissä abstrakteissa, ja lehdellä on jo kokemusta siitä, että abstrakti on kiinnostanut ulkomaisia julkaisuja pyytämään lupaa saada julkaista teksti uudelleen paikallisilla kielillään.

Tällä kertaa kaikissa kirjoituksissa on vahvasti mukana sosiaalinen tai yhteiskunnallinen näkökulma, vaikka ne eivät varsinaisia yhteiskuntatieteitä edustaisikaan. Numeron varsinaiset artikkelit ovat uusien jäsenemme laatimia esittelyjä omasta tutkimusalastaan ja tämänhetkisistä tutkimushankkeistaan.

Ensimmäiseksi **Pertti Ahonen** tarkastelee kansallista ja etnistä essentialismia fokuksenaan toisen maailmansodan jälkeisen Saksan tekemät uudelleenmäärittelyt ja rajanvedot siitä, ketkä voidaan katsoa "saksalaisiksi". Vaikka tekstissä ei käsitellä suomalaisia esimerkkejä tai nykyaikaa, lukijalle syntyy helposti assosiaatioita lähemmistäkin ilmiöistä.

Jari Hietasen artikkeli pureutuu neurotieteiden uuteen haasteeseen: miten tutkia ihmisten välistä vuorovaikutusta sillä hienovaraisella tasolla, jonka mahdollistaa aivotointojen synkronoitumisen tutkimus, ja samalla tavoittaa aivotointojen ja havaittavan käyttäytymisen, kuten vuorovaikutteisen puheen tai ilmeiden ja eleiden, keskinäinen yhteys? Myös yleisemmän tason ilmiöt, kuten jaetun kokemuksen ja ymmärryksen synty tai ilmeneminen vuorovaikutustilanteessa, ovat sosiaalisen neurotieteen ydintä.

Vuorovaikutustutkimus on myös **Esa Lehtisen** metodinen lähtökohta, joskin kielentutkimuksellisesta taustasta, ja hän pohtii meneillään olevan tutkimuksensa valossa multimediaalista osaamista, etenkin digitaalisuuden niveltymistä muuhun vuorovaikutukseen samoin kuin organisatorisiin rakenteisiin ja prosesseihin nykyaikaisessa työelämässä. Multimediaalinen, tilannesidonnainen osaaminen tuo mukanaan sekä uudenlaisia ehtoja että mahdollisuuksia, jotka koskevat jokaista työntekijää. Tämä merkitsee uusia vaatimuksia myös organisaatioiden ja tiimien johdolle.

Kielellinen vuorovaikutus on ytimessä myös **Camilla Widen** artikkelissa, jossa vertaillaan ruotsinruotsalaisia ja suomenruotsalaisia keskustelukäytäntöjä. Ruotsin kielen erilaisia piirteitä on monesti vertailtu molemmissa maissa ennenkin, mutta tässä esillä ovat kulttuuriset puhetavat ja vertailussa myös suomenkielistä aineistoa. Esimerkit on poimittu muun muassa potilastilanteista ja tavoista, joilla potilaita puhutellaan lääkärin vastaanotolla – sinutellaanko, teititelläänkö? Sinuttelu on tavallista molemmissa maissa, mutta Suomessa esiintyy myös teitittelyä ja epäsuoraa puhuttelua. Kaiken kaikkiaan suomenruotsalaiset sosiaaliset puhetavat näyttävät monella tavoin asettuvan ruotsinruotsin ja suomen välimaastoon.

Ville Pönkä tarkastelee osuuskuntia juridisesta näkökulmasta. Artikkelisi sijoittaa Suomen osuuskuntatoiminnan historialliseen ja kansainväliseen kontekstiin, mistä ilmenee muun muassa se, että Suomi on melko myöhäinen tulokas osuuskuntatoiminnassa. Osuuskuntia koskeva sääntely on Suomessa myös pitkälti seurailnut osakeyhtiölakia, mikä poikkeaa muista pohjoismaista. Artikkelissa esitetään monia parannusehdotuksia osuustoiminnan sääntelyyn ja esitetään perusteita sille, miksi osuustoimintaa koskevan lainsäädännön tulisi olla toisenlaista kuin sen, mikä koskee osakeyhtiöitä.

Viimeisessä artikkelissa irtaudutaan Suomen kontekstista ja pureudutaan globaaliin problematiikkaan. **Timo Kivimäki** tarttuu hankalaan ja hyvinkin ajankohtaiseen kysymykseen konfliktien ehkäisemisestä. Erityiseen fokukseen hän nostaa omien tutkimustensa nojalla piirteitä, jotka valottavat nimenomaan länsimaille ominaisia ongelmallisia tapoja lähestyä kansainvälisiä konflikteja. Kivimäki ruotii konflikteja muun muassa sellaisten käsitteiden valossa kuin *toimijakeskeisyys* vs. *relatiionaalisuus* ja *syllisten rankaiseminen* vs. *uhrien tukeminen*. Kivimäki toteaa, että relationaalinen käsitteellistäminen, orientoituminen uhrien suojeleluun ja dialogiset lähestymistavat ovat johtaneet YK:n ja joidenkin itäaasialaisten valtioiden toiminnassa menestyksellisiin ratkaisuihin useammin kuin länsimaille tyypilliset toimintatavat.

Tässä numerossa on tutkimusta käsittelevien artikkelien lisäksi mukana uusi osio, *Foorumi*, joka on muodoltaan ja teemoiltaan vapaampi kuin tutkimusartikkelit ja johon ovat tervetulleita kommentit, puheenvuorot, keskustelut ja muut tieteellistä yleisöä kiinnostavat teemat. Kutsumme lukijoita osallistumaan tällaisillakin tavoilla Tiedeakatemian ja lehden puitteissa käytävään keskusteluun.

Ensimmäisen foorumin teksti on muistoartikkeli edesmenneestä merkittävästä teoreettisen fysiikan tutkijasta **Philip W. Andersonista**, hänen työstään ja elämästään ja ennen kaikkea hänen panoksestaan alan kehitykselle. Muistoartikkelin ovat laatineet hänen työstään inspiroituneet entiset oppilaat **Pedro Echenique** ja **Risto Nieminen**. ■